

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/212/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117232115
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117232115.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovskej ako členiek senátu, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: T. T., nar. X. T. XXXX, trvale bytom P. XXX/X, L., prechodne bytom U. XXX/XX, L., o zaplatenie 3.806,78 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 19Csp/53/2017-77 zo dňa 09.05.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu, v časti výroku I., ktorou žalovanému povolil dlh splácať „formou mesačných plátok po 100,-Eur, splatných k 25-temu dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 25-teho dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť“ a vo výroku II. o trovách konania z r u š u j e a vec v zrušenej časti v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.969,24 Eur spolu s úrokom vo výške 13,90% ročne zo sumy 3.806,78 Eur od 29.07.2017 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 962,90 Eur od 29.07.2017 do zaplatenia, a to všetko formou mesačných splátok po 100,- Eur splatných k 25. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 25. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť (prvá výroková veta). O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd konštatoval skutkový stav za nesporný a vyplývajúci z predložených dôkazov. Poukázal na to, že dňa 19.01.2015 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č. 183593, na základe ktorej poskytol žalovanému sumu vo výške 4.500,- Eur, a ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 108 mesačných splátkach. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 13,90%, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za poistenie splácať úver, výška splátky v sume 73,09 Eur, termín splatnosti prvej splátky dňa 26.01.2015 s konečnou splatnosťou úveru dňa 27.12.2023. Každá splátka bola splatná k 25. dňu v mesiaci. V zmluve bola dohodnutá tiež ročná percentuálna miera nákladov vo výške 16,75%, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 17,33% a celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť, vo výške 8.118,72 Eur. V zmluve bola uvedená aj výška odplaty a ďalšie poplatky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli pritom Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky. Listom zo dňa 28.07.2017 vyhlásil žalobca predčasnú splatnosť úveru s výškou pohľadávky v sume 4.029,24 Eur. Platby žalovaného vyplývajú z výpisu z účtu (prehľadu splácania), z ktorého tiež vyplýva, čo tvorí pohľadávku žalobcu a v akej výške, a teda suma nezaplatenej istiny, úrokov a úrokov z omeškania. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný v konaní neuviedol žiadne skutkové tvrdenia a neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by nárok žalobcu spochybňovali a rozporovali.

1.2 Žalovaný taktiež vo výpovedi svoj dlh uznal, nepoprel, že so žalobcom uzavrel zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver. Z jeho výpovede vyplýva, že zo začiatku dlh splácal, aj vo vyšších splátkach. Z dôvodu exekučnej blokácie jeho účtu sa dostal do omeškania so splátkami, chcel sa so žalobcom dohodnúť, nepodarilo sa mu to. Pri výsluchu uviedol, že nie je v jeho možnostiach zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo, jeho mesačný príjem je od 600,- Eur do 650,- Eur. Je zamestnaný, pracuje občas brigádnicke, dokáže si privyrobiť. Pokiaľ ide o mesačné výdavky, uviedol, že náklady na bývanie a služby s tým spojené predstavujú sumu 150,- Eur, spláca aj úver vo výške splátky od 200,-Eur do 250,- Eur, má vyživovaciu povinnosť, v rámci ktorej je povinný platiť výživné vo výške 180,-Eur mesačne. Pred súdom prvej inštancie žalovaný uviedol, že uplatňovanú pohľadávku by mohol splácať v mesačných splátkach po 80,- alebo 100,- Eur.

1.3 Vo veci samej okresný súd uzavrel, že zmluva o úvere má písomnú formu, obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), nebolo sporné podpísanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 4.500,- Eur. Požičanú sumu žalovaný žalobcovi nevrátil v celom rozsahu, okresný súd mal za to, že žalobca preukázal nárok čo do dôvodu aj výšky, žalovaný dlh uznal, nie je sporná ani výška, ani dôvod nároku žalobcu.

1.4 Uplatnený nárok okresný súd považoval za dôvodný aj pokiaľ ide o úroky z úveru po jeho zosplatnení, uzavrel, že to, čo je zmluvne dohodnutým a zákonným dôsledkom za neplnenie povinností, nemôže spôsobiť značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy. Úroky nie sú sankciou, sú cenou poskytnutých peňažných prostriedkov. Nejde o nárok, ktorý by bol v rozpore so zákonom a nejde o nárok, ktorý by bol v rozpore s dobrými mravmi.

1.5 Súd prvej inštancie tak považoval nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky v celom rozsahu za preukázaný, žalovaný neuhradil istinu vo výške 3.806,75 Eur, ani vyčíslené úroky a úrok z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti v celkovej výške 158,88 Eur. Žalovaný je tiež povinný uhradiť aj poplatky za poistenie vo výške 3,58 Eur a celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 3.969,24 Eur. Odo dňa 29.07.2017 žalovaný je povinný až do úplného vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov platiť aj dohodnuté úroky vo výške 13,90% ročne z istiny vo výške 3.806,78 Eur, ako aj úroky z omeškania ako zákonnú sankciu 5% ročne z istiny vo výške 3.806,78 Eur a úrokov vo výške 156,12 Eur, t.j. celkom zo sumy 3.962,90 Eur.

1.6 Súd prvej inštancie vo výroku napadnutého rozhodnutia povolil žalovanému, aby uhradil dlžnú sumu v mesačných splátkach. Poukázal na mesačný príjem žalovaného, jeho bežné mesačné výdavky. Uzavrel, že žalovaný s prihliadnutím na tieto a ďalšie bežné platby spojené so stravovaním a zdravotnou starostlivosťou nie je schopný zaplatiť celú pohľadávku žalobcu naraz. Po vyhodnotení osobných a majetkových pomerov tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že je v záujme žalovaného, ako aj v záujme žalobcu, aby dlžná suma bola žalovaným uhradená v pravidelných mesačných splátkach. Súd prvej inštancie tiež v tomto prípade povolil splácanie dlhu bez následku straty výhody splátok v prípade, že sa žalovaný dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, a to z dôvodu, že žalovanému sa to už raz stalo, keď mal kvôli inej exekúcii zablokovaný účet a nesplácal úver od žalobcu, v dôsledku čoho bol zosplatnený. Ak by súd znovu povolil síce dlh splácať, avšak s hrozbou straty výhody splátok, znova by sa žalovaný dostal do situácie, že musí dlh splatiť naraz, čo nie je v súčasnej dobe v jeho možnostiach. Žalobca nebude v prípade postupného splácania ukrátený alebo znevýhodnený, nakoľko jeho splatná pohľadávka bude splatená približne do 4 rokov od vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

1.7 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovenia § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), o trovách konania rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci. V konaní bol pritom úspešný žalobca, nakoľko súd jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výroku, ktorým okresný súd umožnil žalovanému uhradiť dlh v pravidelných mesačných splátkach po 100,-Eur, podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 S povolením úhrady dlžnej sumy v mesačných splátkach sa žalobca nestotožnil, považoval napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Tvrdil, že priznaním možnosti plnenia dlhu v splátkach postupoval okresný súd v rozpore so zákonom, rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán sporu na úkor druhej. Namiesto sankcie za to, že si žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti, bol žalovaný touto formou za porušenie zmluvy „odmenený.“ Takéto rozhodnutie súdu by bolo motiváciou pre klientov banky, aby porušovali svoje zmluvné povinnosti. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv, zakotvenou Civilným sporovým poriadkom. Splatenie len priznanej istiny bude trvať neprimerane dlho, a to viac ako 3 roky.

2.2 Pokiaľ okresný súd povolil žalovanému uhradiť dlh bez následku straty výhody splátok, jeho rozhodnutie je nespravodlivé, umožňuje žalovanému, aby splácal dlžnú sumu v neohraničenom časovom horizonte. Táto skutočnosť zvýhodňuje žalovaného na úkor žalobcu. Žalobca zdôraznil, že žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie ani neprejavil snahu a záujem dlh uhrádzať, počas celého konania neuskutočnil ani jednu úhradu. V tomto smere žalobca ako odvolateľ poukázal na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov, zdôraznil, že posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu rozhodnutia, kedy dôjde k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem, prípadne vyživovacia povinnosť žalovaného, ale aj jeho celkové majetkové pomery. Vo vzťahu k priznaniu výhody splátok hľadiskami úvahy súdu mala byť najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, žalovaným prejavená snaha o plnenie záväzku počas konania, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie sa v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé. Výška splátok musí odrážať nielen osobné pomery žalovaného, ale tiež zodpovedať výške priznaného plnenia tak, aby došlo k uspokojeniu žalobcu v primeranej dobe. Súd prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol ani stanoviská strán v otázke lehoty plnenia, ani z akých skutočností vo svojom rozhodnutí o lehote plnenia vyšiel, ani podľa akého ustanovenia zákona lehotu na plnenie právne posúdil a rovnako ani akými úvahami sa pri právnom posudzovaní tejto otázky riadil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k určeniu dlhšej splatnosti peňažného plnenia odôvodnenie vôbec neobsahovalo, tento nedostatok odôvodnenia možno považovať za celkom ojedinelú situáciu pri odôvodňovaní rozhodnutia. Z pohľadu uplatneného odvolacieho dôvodu je rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení dlhšej lehoty na plnenie nepreskúmateľným.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu napriek výzve súdu prvej inštancie písomne nevyjadril.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého výroku podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5.1 V zmysle § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

6. Krajský súd považuje odvolanie žalobcu za dôvodné.

6.1 Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy tak ako je uvedené vo výroku I. napadnutého rozhodnutia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%. Dlžnú sumu povolil žalovanému zaplatiť formou mesačných splátok po 100,- Eur mesačne. Žalobca odvolaním napadol len časť výroku I. rozsudku okresného súdu vo vzťahu k povoleniu zaplatenia dlhu v splátkach, pričom tiež namietal, že súd prvej inštancie tiež pochybil, pokiaľ povolil zaplatenie dlhu v splátkach bez hrozby straty výhody splátok.

6.2 Civilný sporový poriadok v ustanovení § 232 ods. 3 ustanovuje trojdňovú paričnú lehotu, do ktorej je potrebné povinnosť, uloženú v rozsudku splniť. Zároveň ale umožňuje (druhá veta citovaného ustanovenia) súdu v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Túto lehotu môže určiť s prihliadnutím na okolnosti každého konkrétneho prípadu a pomery účastníkov, môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti musí určiť vo výroku rozsudku. Hľadiská pre úvahu súdu, či má priznať žalovanému výhodu splátok, budú najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom stanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v danom prípade vzhľadom k osobným pomerom žalobcu príliš ťaživé. V prejednávanej spore súd prvej inštancie poskytnutie výhody splátok žalovanému odôvodnil jeho osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi. Z výsluchu žalovaného, výlučne z jeho tvrdení, okresný súd zistil, že žalovaný ma pravidelný mesačný príjem vo výške 600,- až 650,- Eur, jeho bežné mesačné výdavky predstavujú sumu 430,- až 480,- Eur. Okrem toho uskutočňuje platby súvisiace so stravovaním a zdravotnou starostlivosťou, a preto nie je schopný splatiť celú pohľadávku žalobcu naraz.

6.3 V tomto smere odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 09.05.2017, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný, svoju neúčast' na pojednávaní vopred z dôvodu zaneprázdnenosti (a hospodárnosti konania) ospravedlnil. Súd prvej inštancie vyslúchol žalovaného, ktorý poukázal na svoju sociálnu situáciu. Žalobca tieto tvrdenia žalovaného (aj) z dôvodu svojej neprítomnosti nerozporoval. Nakoľko žalobca tieto skutkové tvrdenia žalovaného výslovne nepoprel, považujú sa za nesporné (§ 151 ods. 2 C.s.p.). Okresný súd však rozhodujúci o žiadosti žalovaného prihliadol len na ním tvrdené skutočnosti, ktoré by povolenie zaplataenia dlhu v dlhšej lehote odôvodňovali. Zo súdneho spisu však vyplýva, že žalovaný sa do omeškania s platením dohodnutých splátok dostal už 25.04.2017, ďalšie omeškané splátky boli v mesiacoch máj, jún a júl 2017, v dôsledku čoho žalobca pohľadávku voči žalovanému predčasne zosplatnil (28.07.2017) a následne svoj nárok uplatnil v sporovom konaní (11.09.2017). Zo súdneho spisu, ani z tvrdení žalovaného na pojednávaní nevyplýva žiadna snaha o plnenie záväzku. Jeho tvrdenia o dôvode zosplatnenia (exekučne blokováný účet, z ktorého boli splátky úveru uhrádzané), sa javia ako účelové, nakoľko pred zosplatnením došlo k nezaplataeniu štyroch po sebe nasledujúcich splátok. Okresný súd tak zohľadnil iba skutočnosti, ktoré by mohli odôvodniť povolenie zaplataenia dlhu v splátkach a ostatnými skutočnosťami sa nezaoberal. Je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ sa okresný súd zaoberal a vyhodnocoval len skutočnosti, ktoré by povolenie zaplataenia dlhu v splátkach inak umožňovali bez toho, aby sa zaoberal a vyhodnocoval skutočnosti, ktoré sú v rozpore s povolením splátok, a to napriek tomu, že tieto skutočnosti vyplývajú zo súdneho spisu. Napadnuté rozhodnutie je v tomto smere aj nepreskúmateľným, nakoľko nie je zřejmé, ako súd prvej inštancie vyhodnotil všetky skutočnosti, ktoré je potrebné zohľadniť.

6.4 Podľa názoru odvolacieho súdu je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia aj záver súdu prvej inštancie, na základe ktorého povolil žalovanému splácaenie dlhu bez následku straty výhody splátok pre prípad, že by sa žalovaný dostal do omeškania s platením čo len jednej splátky. Dôvody, pre ktorý bol poskytnutý úver zosplatnený, existovali na strane žalovaného, pred zosplatnením došlo k nezaplataeniu štyroch po sebe nasledujúcich splátok. Ani blokácia účtu v dôsledku vedenej exekúcie nie je pre nezaplataenie splatných splátok ospravedlniteľným dôvodom. Zo súdneho spisu je zřejmé, že žalovaný od vyhlásenia predčasnej splatnosti neprejavil žiadnu reálnu snahu o aspoň čiastočnú úhradu svojich splatných záväzkov. Takýmto postupom (povolením zaplataenia dlhu v splátkach bez uloženia hrozby straty výhody splátok) by bol žalovaný neprímerane zvýhodnený vo vzťahu k žalobcovi, ktorý dôvodne uplatnil svoj nárok v sporovom konaní; neplnenie súdom určených splátok by na strane žalovaného nemalo žiaden následok. Naopak, bol by to žalobca, ktorý by sa prípadne nezaplataených splátok musel v konaní pred súdom (opakovane) domáhať.

7. Krajský súd nemal možnosť posúdiť úvahy a postup okresného súdu vo vzťahu k dôvodnosti povolenia zaplataenia dlhu v splátkach bez hrozby straty výhody splátok z odôvodnenia rozsudku a ani z dôkazov, zabezpečených doteraz v súdnom spise. Rozsudok súdu prvej inštancie je v tomto smere nepreskúmateľný a v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia okresný súd neprihliadal na všetky skutočnosti, na ktoré bol povinný prihliadnuť vo vzťahu k dôvodnosti povolenia zaplataenia dlhu v splátkach. Riadne zistenie skutočného stavu veci odvolacím súdom by v tomto smere vyžadovalo dokazovania doplniť, resp. celkom ho nahradiť, čo sa javí neúčelné. Z uvedeného dôvodu odvolací súd

postupom podľa § 389 ods.1 písm.c) C.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súd u prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Súd prvej inštancie posudzujúc žiadosť o povolenie zaplatenia dlhu v splátkach vykoná dokazovanie týkajúce sa osobných, majetkových a príjmových pomerov žalovaného, zohľadní dôvody, pre ktoré došlo vzniku a zosplatneniu záväzku, snahu žalovaného o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade nedodržania splátok ako aj ďalšie skutočnosti, ktoré prípadne vyplynú z vykonaného dokazovania a ktoré by povolenie zaplatenia dlhu v splátkach odôvodňovali, alebo naopak neumožňovali.

9. V dôsledku zrušenia časti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o povolení zaplatenia dlhu v splátkach odvolací súd zrušil aj výrok o trovách konania. Napriek tomu, že súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol správne, ide o výrok závislý (§ 379 písm. a) C.s.p.). Súd prvej inštancie po rozhodnutí vo veci samej rozhodne o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).